

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 637/2016
15.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. – адвоката Д.К., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Пои бр.16/14 - Кв бр.3914/15 од 19.01.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.280/16 од 29.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 15. јуна 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. – адвоката Д.К., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Пои бр.16/14 - Кв бр.3914/15 од 19.01.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.280/16 од 29.03.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Пои бр.16/14 - Кв бр.3914/15 од 19.01.2016. године, одбијен је приговор браниоца окривљеног С.К. – адвоката Д.К. од 29.01.2015. године, изјављен против решења Вишег суда у Београду Пои бр.1/15 од 19.01.2015. године, у делу у којем је од окривљеног С.К. привремено одузет пловни објекат марке ..., година производње 1995. године, регистарских ознака ..., који је стекао на основу посредничког уговора број 38/2008 од 2008. године од купца Н.А. и сплав са кућицом дужине 13,4м.кв. и ширине 10м.кв, регистарских ознака ..., саграђеног 2002. године а стеченог на основу уговора број 43/8, закљученог дана 01.08.2008. године са С.Н. из Б.

Ставом II истог решења, усвојен је приговор пуномоћника трећег лица, власника Ј.К. - адвоката Д.К. од 29.01.2015.године, изјављен против решења Вишег суда у Београду Пои бр.1/15 од 19.01.2015. године, па је укинута привремено одузимање имовине проистекло из кривичног дела у делу у којем је од трећег лица, власник Ј.К., привремено одузета кућа са помоћним објектом у Б. Западно селиште број 45, површине 270м.кв, ванкњижно власништво Ј.К., који се налази на катарској парцели 319/1 КО ..., лист непокретности број 3161, означен

под редним бројевима 7 и 8, чији власник односно држалац није утврђен у наведеном листу непокретности.

Ставом III решења, одбијен је приговор власника трећег лица М.К. од 25.11.2014. године, изјављен против решења Вишег суда у Београду ПоИ бр.16/14 од 06.11.2014. године, као неоснован.

Ставом IV решења, одређено је да се управљање привремено одузетом имовином поверава Дирекцији за управљање одузетом имовином у саставу Министарства правде РС, те да привремено одузимање имовине по овом решењу траје до доношења одлуке по захтеву за трајно одузимање имовине или до доношења другачије одлуке суда у тој правној ствари.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.280/16 од 29.03.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду, те браниоца окривљеног С.К. и помоћника М.К. – адвоката Д.К., изјављене против решења Вишег суда у Београду ПоИ бр.16/14 – Кв бр.3914/15 од 19.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.К. – адвокат Д.К., због повреде закона, не наводећи конкретно о којим повредама се ради, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијана решења, а предмет врати на поновно одлучивање, или да побијана решења преиначи тако што ће усвојити приговоре који су поднети против решења о привременом одузимању имовине.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 3) ЗКП).

Одредбом члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП, предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене „неуставног закона“ (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Бранилац окривљеног С.К. – адвокат Д.К., као разлог подношења захтева наводи повреду закона, али не наводи конкретно која је одредба повређена доношењем наведених правноснажних решења.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона, одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио њеном доношењу испитује се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему Врховни касациони суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретно повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретну повреду закона која је учињена у првостепеном и поступку пред апелационим судом, то, по налажењу Врховног касационог суда, поднети захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.